

Ilie - Numărul unsprezece

Prima Greșeală

Jeff Pippenger

2023-10-15

Rebeliunea vițelului de aur al lui Aaron, de la începutul Israelului antic, se aliniază profetic cu rebeliunea lui Ieroboam, de la începutul celor zece seminții ale împărăției de nord a lui Efraim. Aceste istorii sacre prefigurează rebeliunea adventismului din 1863.

Există, desigur, și alte mărturii pentru 1863, însă Aaron și regele Ieroboam oferă mărturii care se suprapun peste istoria anului 1863, iar toate aceste istorii ilustrează mișcarea celor o sută patruzeci și patru de mii, care este cornul protestant, nu doar în timpul zilelor de pe urmă ale celei de-a șasea împărății din profeția biblică, ci până la încheierea timpului de probă. Aceste istorii tratează, de asemenea, istoria paralelă a cornului republican în cea de-a șasea împărăție.

În general, pentru cei care cred, este un adevăr foarte greu de acceptat că Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea este poporul rămășiței lui Dumnezeu la sfârșitul lumii. Această credință este prima noastră greșeală. Nu există nicio dovadă biblică potrivit căreia biserica Laodiceei îi reprezintă pe aceia care sunt înălțați ca un steag în timpul crizei legii duminicale. Prima noastră greșeală este să acceptăm premisa falsă că așa stau lucrurile. Steagul de la sfârșitul lumii este alcătuit din aceia care au fost izgoniți de către membrii sinagogii Satanei.

Și va înălța un steag pentru neamuri, va aduna pe surghiuniții lui Israel și va strânge laolaltă pe cei risipiți ai lui Iuda din cele patru colțuri ale pământului. Isaia 11:12.

Sunt adventiștii laodiceeni cei care îi alungă pe aceia care trebuie să fie steagul.

Ascultați cuvântul Domnului, voi care tremurați la cuvântul Lui; Frații voștri care vă urau, care vă izgoneau din pricina numelui Meu, ziceau: „Să fie proslăvit Domnul!” Dar El Se va arăta spre bucuria voastră, iar ei vor fi rușinați. Isaia 66:5.

Cei care sunt steagul sunt izgoniți pentru „Numele” lui Hristos. Numele care stârnește ura este Alfa și Omega, căci principiul lui Alfa și Omega este ceea ce identifică în mod clar pe cine reprezintă Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea în profeția biblică. Pilda celor zece fecioare reprezintă adventismul.

„Pilda celor zece fecioare din Matei 25 ilustrează, de asemenea, experiența poporului adventist.” Tragedia veacurilor, 393.

Parabola s-a împlinit la începutul adventismului și se împlinește din nou, până la ultima literă, la sfârșit.

„ខ្ញុំតែងតែឮអ្នកប្រកាន់បុរសនានាព្រហ្មមចារិដបំណាក់ ដល់កុនុននោះ បុរសនាក់មានបុរសធុញ ហើយបុរសនាក់ទៀតលុះដំខុលទៅ។ បុរសនានោះបានបំពេញហើយ នឹងនឹងឮអ្នកបំពេញតាមអកុសរពិតបំផុត

Ascultați o altă pildă: Era un anumit stăpân al casei, care a sădit o vie, a împrejmuit-o de jur împrejur cu un gard, a săpat în ea un teasc, a zidit un turn, a arendat-o unor vieri și a plecat într-o țară îndepărtată. Iar când s-a apropiat vremea roadelor, a trimis pe slujitorii săi la vieri, ca să primească roadele ei. Dar vierii au pus mâna pe slujitorii lui, pe unul l-au bătut, pe altul l-au omorât, iar pe altul l-au ucis cu pietre. Din nou a trimis alți slujitori, mai mulți decât cei dintâi; și le-au făcut și acestora la fel. Dar, la urmă de tot, l-a trimis la ei pe fiul său, zicând: Vor avea respect față de fiul meu. Însă vierii, când au văzut pe fiul, au zis între ei: Acesta este moștenitorul; veniți, să-l omorâm și să punem stăpânire pe moștenirea lui. Și, punând mâna pe el, l-au scos afară din vie și l-au omorât. Așadar, când va veni stăpânul viei, ce le va face acelor vieri? Ei i-au zis: Pe oamenii aceia răi îi va nimici în chip jalnic și își va da via în arendă altor vieri, care îi vor da roadele la vremea lor. Isus le-a zis: N-ați citit niciodată în Scripturi: Piatra pe care au lepădat-o zidarii a ajuns să fie pusă în capul unghiului; Domnul a făcut acest lucru, și este minunat în ochii noștri? De aceea vă spun: Împărăția lui Dumnezeu va fi luată de la voi și va fi dată unui neam care va aduce roadele ei. Și oricine va cădea peste această piatră va fi zdrobit; dar peste oricine va cădea ea, îl va spulbera. Iar când preoții cei mai de seamă și fariseii au auzit pildele Lui, au înțeles că despre ei vorbea. Matei 21:33–45.

Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea laodiceană nu este steagul care este înălțat. Via Domnului din zilele de pe urmă, care a fost prefigurată de Israelul antic, este Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea laodiceană, dar va exista un neam care va aduce roada ce se califică drept cele dintâi roade, adică ceea ce sunt cei o sută patruzeci și patru de mii.

Aba ni bo batandujwe n'abagore, kuko ari inkumi. Aba ni bo bakurikira Umwana w'Intama aho ajya hose. Aba ni bo bacunguwe mu bantu, baba umuganura ku Mana no ku Mwana w'Intama. Ibyahishuwe 14:4.

Ca semn de strângere, ei vor fi folosiți de Stăpânul casei pentru a aduce recolta finală. Biserica Laodiceană Adventistă de Ziua a Șaptea este via care a respins piatra de temelie a celor șapte vremi ale lui Moise. Din acel punct înainte, a urmat o coborâre progresivă într-un întuneric tot mai mare. Semnul de strângere va fi „o rădăcină a lui Isai”. Rădăcina lui Isai, sau David, reprezintă însuși ultimul adevăr pe care Isus l-a prezentat iudeilor cărtitori din istoria Sa. Este un simbol al principiului Alfa și Omega, pe care vierii necredincioși ai Israelului, atât cel antic, cât și cel modern, refuză să-l înțeleagă.

Și în ziua aceea va fi o rădăcină a lui Isai, care va sta ca un steag pentru popoare; neamurile o vor căuta, iar locul lui de odihnă va fi plin de slavă. Isaia 11:10.

Sora White hamwe na James White bagaragaza neza ko mu 1856 uyu mutwe wari umaze kuba Laodikiya; none se ni ryari yigeze agaragaza ko wemeye ubutumwa bugenewe Abanyalaodikiya? Nta na rimwe yabikoze. Ikosa ryacu rya mbere ni ukwemera ikirego cy'uko Itorero ry'Abadiventsiti b'Umunsi wa Karindwi ryabaye itorero rinesha mu rugendo rwaryo rw'amateka. Ni ibinyuranye rwose. Nitwemera iyo ngingo ya mbere y'ibinyoma, amaso yacu ahumwa ku by'ukuri by'ubuhanuzi byigisha ukundi. Urugero, Sora White agaragaza kenshi ko amateka ya Isirayeli ya kera, nyakuri, agaragaza ubunararibonye n'amateka ya Isirayeli ya none, yo mu mwuka. Kenshi iyo yerekeza kuri Isirayeli ya kera nk'urugero rwa Isirayeli ya none, icyarimwe

anasubiramo amagambo y'intumwa Pawulo azwi cyane avuga kuri uko kuri nyine.

Na toate aceste lucruri li s-au întâmplat ca pilde și au fost scrise spre avertizarea noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor. 1 Corinteni 10:11.

Apostolul Pavel, în versetul unsprezece, rezumă cele zece versete anterioare.

Mai mult, fraților, nu voiesc să fiți în neștiință că toți părinții noștri au fost sub nor și toți au trecut prin mare; și toți au fost botezați pentru Moise, în nor și în mare; și toți au mâncat aceeași hrană duhovnicească; și toți au băut aceeași băutură duhovnicească, pentru că beau din Stânca duhovnicească ce-i urma; și Stânca aceea era Hristos. Dar Dumnezeu n-a găsit plăcere în cei mai mulți dintre ei, căci au fost doborâți în pustie. Și aceste lucruri s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde, pentru ca să nu poftim după lucruri rele, cum au poftit ei. Să nu fiți nici închinători la idoli, ca unii dintre ei, după cum este scris: „Poporul a șezut să mănânce și să bea; și s-au sculat să joace.” Să nu curvim, cum au curvit unii dintre ei, așa că într-o singură zi au căzut douăzeci și trei de mii. Să nu ispitim nici pe Hristos, cum L-au ispitit unii dintre ei și au pierit prin șerpi. Să nu cârțiți, cum au cârțit unii dintre ei și au pierit prin nimicitorul. 1 Corinteni 10:1–10.

Pavel și Sora White nu folosesc Israelul antic ca exemplu al unui popor biruitor și neprihănit. Dimpotrivă. Pavel rezumă acele prime zece versete în versetul unsprezece, iar apoi, în versetul următor, enunță lecția pe care istoria Israelului antic trebuie să o transmită celor care vor vedea.

Așadar, cel ce crede că stă în picioare să ia seama să nu cadă. 1 Corinteni 10:12.

Israeli ya kera itanga urugero rw'ubwoko bwahamagawe n'Imana, buyobowe n'Imana, bwashohoje ubuhanuzi bw'Imana, nyamara bukagomera Imana kuri buri ntambwe, kandi amaherezo bukabamba ku musaraba Umuremyi w'ijuru n'isi! Abadivantisiti nta kibazo bagira cyo kwemera ibyo by'ukuri ku byerekeye Isiraheli ya kera, ariko gake cyane ni bwo bemera ko umuburo wari ugambiriwe ucengera ubuhumyi bwabo bwa Lawodikiya. Bashobora gusubiramo imirongo aho Sister White agaragaza ko itorerero ari imboni y'ijisho ry'Imana, kandi ni ko biri, ariko urukundo rw'Imana ikunda ubwoko bwayo ntirupfuka umwenda ku mimerere yabo nyakuri. Abo ikunda irabakangira kandi ikabahana. N'ubwo itorerero ry'Imana ari imboni y'ijisho ry'Imana, Yesu yasobanuye mu buryo bweruye cyane isano afitanye n'iyi mbozi y'ijisho, imboni ye.

راس گنس دن اهدش هداتسرف وت دزن هک ار نان آ و شکیم ار ناربم ایپ هک ،میشروا ،میشروا ی ش یوخ یاملاب ریز ار دوخ یاده جوج ی غرم هکنان چ ،مروا درگ ار تنادن زرف هتس اوخ راب دن چ ؛ین کی م هب یتس ارب و ؛دوشیم هتس ادگا و ناری و امش یارب امش ه ن ا خ کن ی ا ؛دی تس اوخ ن امش و ،دن کی م عم ج دن و ادخ مان هب هک ن آ تس ا کرابم :دی یوگب هک دسر ارف هک ین امز ات دید دی ه اوخ ن ارم ،می وگی م امش دی آی م ۳۵ ، ۳۴ : ۱۳ اقول .دی آی م

Întrebările care trebuie puse sunt: „Ilustrează Isus cu adevărat sfârșitul prin început? Ilustrează Israelul antic în mod real Israelul modern?” Problema Israelului antic de-a lungul întregii sale istorii a fost că ei credeau că moștenirea lor dovedea că erau poporul lui Dumnezeu și, prin urmare, că nu puteau fi altceva decât poporul lui Dumnezeu. De aceea, în zilele lui Ieremia, ei pretindeau că sunt templul Domnului.

Cuvântul care a venit lui Ieremia din partea Domnului, zicând: Stai la poarta Casei Domnului și vestește acolo cuvântul acesta și spune: Ascultați cuvântul Domnului, voi toți ai lui Iuda, care intrați pe aceste porți ca să vă închinați Domnului. Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Îndreptați-vă căile și faptele, și vă voi face să locuiți în locul acesta. Nu vă încredeți în cuvinte mincinoase, zicând: Templul Domnului, Templul Domnului, Templul Domnului sunt acestea. Ieremia 7:1–4.

Aceeași amăgire a fost, de asemenea, subliniată de Ioan Botezătorul.

Și erau botezați de el în Iordan, mărturisindu-și păcatele. Dar când a văzut pe mulți dintre farisei și saducheii venind la botezul lui, le-a zis: Pui de vipere, cine v-a înștiințat să fugiți de mânia viitoare? Faceți, dar, roade vrednice de pocăință; și să nu credeți că puteți zice în voi înșivă: Îl avem pe Avraam ca tată; căci vă spun că Dumnezeu poate și din pietrele acestea să ridice copii lui Avraam. Și securea este înfiptă chiar acum la rădăcina pomilor; deci orice pom care nu face rod bun este tăiat și aruncat în foc. Matei 3:6–10.

Aceeași înțelegere rătăcită din cadrul adventismului, simbolizată prin expresia „Templul Domnului suntem noi” și prin ideea că noi suntem „sămânța” spirituală a lui Avraam, constituie manifestarea principală a orbirii Laodiceei.

„Dumnezeu trimite soli ca să spună poporului Său ce trebuie să fie și ce trebuie să facă pentru a asculta de legile Sale ale neprihănirii, pe care, dacă le împlinește un om, va și trăi prin ele. Ei trebuie să-L iubească pe Dumnezeu mai presus de orice, neavând alți dumnezei înaintea Lui; și trebuie să-și iubească aproapele ca pe ei înșiși, făcându-i ceea ce ar dori ca el să le facă lor.”

„Nici măcar o iotă din legea cea sfântă a lui Dumnezeu nu trebuie tratată cu ușurătate sau cu lipsă de respect. Cei care calcă o «Așa zice Domnul» stau sub steagul prințului întunericului, în răzvrătire împotriva Făcătorului și Răscumpărătorului lor. Ei își însușesc făgăduințele date celor ascultători, zicând: Templul Domnului, Templul Domnului suntem noi, în timp ce Îl necinstesc pe Dumnezeu prin faptul că Îi denaturează caracterul, făcând tocmai lucrurile pe care El le-a spus să nu le facă. Ei ridică un standard pe care Dumnezeu nu l-a dat. Exemplul lor este înșelător, influența lor este corupătoare. Ei nu sunt lumini în lume, căci nu urmează principiile neprihănirii.”

„Oamenii nu pot dovedi o necredincioșie mai mare față de Dumnezeu decât aceea de a nesocoti lumina pe care El le-o trimite. Cei care fac aceasta îi induc în rătăcire pe cei neștiutori, căci ridică semne călăuzitoare false. Ei denaturează neîncetat principiile curate....”

„În cuvintele Sfintei Scripturi ni se spune limpede de ce a venit pustiirea asupra națiunii iudaice. Ei au avut o mare lumină, binecuvântări bogate și o prosperitate minunată. Dar s-au dovedit necredincioși față de încredințarea lor. Ei nu au îngrijit cu credincioșie via Domnului și nici nu I-au adus roadele ei. Au trăit ca și cum nu ar fi existat Dumnezeu, și de aceea nenorocirea i-a ajuns.” Manuscript Releases, volumul 14, 343–345.

Israeli waliamini kwamba, kwa sababu walikuwa wamechaguliwa na Mungu mwanzoni mwa historia yao, wangekuwa daima watu Wake wateule. Kilicho kibaya zaidi, waliamini pia kwamba kwa sababu walikuwa watu Wake wateule, Yeye angewaheshimu, licha ya ukweli kwamba

walikataa kumheshimu Yeye. Kwa namna ya kinabii, walikuwa watu Wake wateule, hata walipopewa talaka, lakini hawakuwahi kuwa watu ambao Mungu alikuwa ametamani wawe. Haki ya watu wateule haiamuliwi kwa msingi wa wao kudhani huenda ni akina nani. Israeli ya kale ndiyo mfano mkuu wa kanisa la Waadventista Wasabato, lakini wakati msingi huo wa uongo unapokubaliwa kwamba wao wanawakilisha wale mia moja arobaini na nne elfu mwisho wa dunia, upofu wa Laodikia hudhihirishwa, kama ulivyokuwa wa Israeli ya kale. Uadventista huamini na kufundisha kwamba wao ni watu wa masalio wa Mungu mwisho wa dunia, licha ya ushahidi ulio wazi wa kinyume chake.

Cu cât ne apropiem mai mult de încheierea timpului de probă, cu atât mai solemn și mai direct trebuie să devină mesajul către poporul laodicean. Dacă acea premisă falsă nu este înlăturată pentru a face loc adevărului, atunci exemplele lui Aaron, Ieroboam și 1863 sunt ascunse sub mantia tradiției și a obiceiului. Suntem prea aproape de încheierea timpului de probă pentru a ne mai ascunde sub acea mantie.

Na aceasta este osânda: că Lumina a venit în lume, dar oamenii au iubit mai mult întunericul decât Lumina, pentru că faptele lor erau rele. Căci oricine face răul urăște Lumina și nu vine la Lumină, ca să nu i se vădească faptele. Ioan 3:19, 20.

Historia apostaziilor adventismului a fost urmărită în Cuvântul profetic al lui Dumnezeu. Este o realitate profetică. Prima dovadă a acestui fapt este Israelul antic. Israelul antic reprezintă o istorie de apostazie continuă și crescândă, și totuși Biblia și Spiritul Profeției învață că Israelul antic prefigurează Israelul modern. Oricât de trist ar fi acest lucru, niciodată nu a fost mai important decât acum să înțelegem acest adevăr. Ceea ce este desigilat prin Descoperirea lui Isus Hristos este faptul că istoria adventismului ca cornul protestant merge în paralel cu istoria cornului republican. Ambele coarne furnizează o a doua mărturie unul pentru celălalt, iar a refuza să se vadă în mod corect unul dintre martori împiedică simultan recunoașterea celuilalt martor.

Liniile lui Aaron, Ieroboam și 1863 identifică începutul Israelului spiritual modern și, făcând astfel, identifică de asemenea începutul cornului republican. Solia celui de-al treilea înger este o avertizare împotriva primirii semnelor fiarei. Statele Unite sunt cele care mai întâi promulgă o lege duminicală, iar apoi constrâng întreaga lume să facă același lucru.

„Națiunile străine vor urma exemplul Statelor Unite. Deși ea deschide calea, totuși aceeași criză va veni asupra poporului nostru în toate părțile lumii.” Testimonies, volumul 6, 395.

Adevărurile profetice legate de criza legii duminicale nu pot fi separate de lucrarea Statelor Unite. Fiara pământului din Apocalipsa treisprezece este a șasea împărăție a profeției biblice, care domnește timp de șaptezeci de ani profetici potrivit cu Isaia douăzeci și trei. Fiara pământului este cea care are două coarne. Adevărurile asociate cu relația dintre aceste două coarne sunt acum desigilate, însă numai pentru aceia care aleg să înțeleagă că Isus înfăptuiește desigilarea Descoperirii lui Isus Hristos folosind începutul unui lucru pentru a ilustra sfârșitul unui lucru.

Съединените щати започнаха като шестото царство на библейското пророчество през 1798 година, и през следващите шестдесет и пет години двата рога, които щяха да преминат

заедно през историята, бяха поставени в обстановка, която можеше да бъде разпозната, но само от онези, които са готови да видят. Шестдесет и петте години, изложени в седма глава на Исаия, започнаха през 742 г. пр. Хр. и завършиха през 677 г. пр. Хр. От 1798 до 1863 година тези години се повториха. Тези шестдесет и пет години обозначават процес на криза и в двата рога.

Пână în 1863, perioada de început a profeticelor „zile ale unui împărat” din Isaia douăzeci și trei se încheiase și, prin aceasta, a stabilit reperele profetice ale perioadei de sfârșit a „zilelor unui împărat”. Încheierea simbolicilor șaptezeci din Isaia douăzeci și trei este ilustrată de primii șaiszeci și cinci de ani. Perioada din 1863 până la vremea sfârșitului, în 1989, este perioada bisericii adventiste laodiceene, care a început odată cu mișcarea millerită și se încheie cu mișcarea celor o sută patruzeci și patru de mii. Pentru a înțelege perioada de la sfârșit, trebuie să înțelegem perioada de la început. Adventismul nu poate face aceasta, căci începutul său este marcat de respingerea jurământului lui Moise, care identifică tocmai cei șaiszeci și cinci de ani ce reprezintă începutul și sfârșitul Adventismului și ale Statelor Unite.

Din acest motiv, și acesta este un motiv de mare însemnătate, acest articol a încercat să stabilească un fapt profetic care este acum desigilat de Leul din seminția lui Iuda. Faptul este că, dacă nu sunteți dispus să recunoașteți că Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea s-a aflat întotdeauna în starea Laodiceei, atunci, în mod logic, sunteți incapabil să împărțiți drept istoria adventismului, iar fără a împărți drept istoria adventismului sunteți incapabil să identificați corect cornul republicanismului.

Căci, dacă, după ce au scăpat de întinăciunile lumii prin cunoașterea Domnului și Mântuitorului Isus Hristos, se încurcă din nou în ele și sunt biruiți, starea lor de pe urmă se face mai rea decât cea dintâi. Căci ar fi fost mai bine pentru ei să nu fi cunoscut calea neprihănirii decât, după ce au cunoscut-o, să se întoarcă de la porunca cea sfântă care le fusese dată. Dar cu ei s-a întâmplat ceea ce spune proverbul adevărat: „Câinele s-a întors la vărsătura lui” și „scroafa spălată s-a întors să se tăvălească în mocirlă.” 2 Petru 2:20–22.